

Калечыц, І.Л. Эпіграфіка Беларусі X–XIV стст. / І.Л. Калечыц. – Мінск: Беларус. навука, 2011. – 271 с. – ISBN 978-985-08-1327-5.

А саблівасцю гэтай кнігі сталі помнікі эпіграфікі X–XIV стагоддзяў, у тым ліку алтарныя графіцы XII–XVII стагоддзяў Спаса-Праабражэнскай царквы г. Полацка. Першымі неардынарнымі манументальнымі помнікамі на тэрыторыі Беларусі, якія ўяўляюць сабой найкаштоўныя крыніцы па вывучэнні духоўнай культуры, палеаграфіі і мастацтва ў шырокім храналагічным дыяпазоне, ад неаліту да сённяшняга дня, як адзначае аўтар кнігі, варта лічыць Барысавы камяні, адметныя надпісамі і выявай крыжоў, што захаваліся на іх. Мяркуюцца, валуны раней знаходзіліся недзе ў межах Полацкага княства.

Надзвычай цікавыя для вывучэння даследчыкамі і сакральныя прадметы культу з надпісамі, такія як іконкі. Адна з іх – «Хрыстос Эмануіл благаслаўляе Міколу і Стэфана» – была знойдзена ў час археалагічных даследаванняў М. Загарульскага ў Мінску ў 1957 годзе. На думку

даследчыкаў, гэтая ікона з'яўляецца адным з найбольш выразных узораў дробнай пластыкі з каменя, магчыма мясцовай вытворчасці.

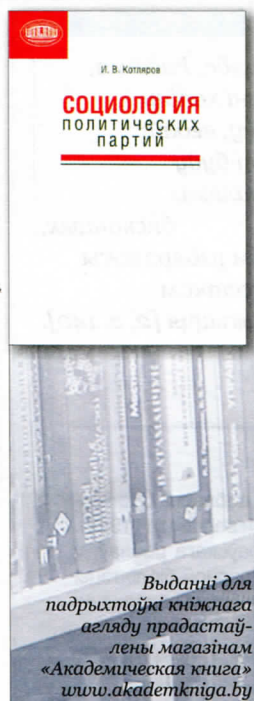
Знойдзеныя металічныя эпіграфічныя помнікі адметныя тым, як адзначаюць вучоныя, што надпісы на прадметах узбраення старажытнарускага воіна даволі рэдкая з'ява. У адрозненне, напрыклад, ад прадметаў упрыгажэння, дзе часта змяшчаліся не толькі асобныя літары, але нават выслоўі і словы малітвы.

У кнізе чытач знойдзе апісанне і рэпрадукцыі графіцы, нанесеных нашымі продкамі на камені, прадрапаных канічным вастрыём па тынку, абпаленай гліне, цэгле, дрэве, чаканак на розных металах, у тым ліку на золаце і срэбры, надпісаў на гліне, воску ці бяросце. Гэтыя гістарычныя эпіграфічныя помнікі даюць звесткі пра пісьменства, вераванні, мову, антрапанімію тагачаснай Беларусі. ▀

Котляров, И.В. Социология политических партий / И.В. Котляров. – Минск: Беларус. навука, 2011. – 388 с. – ISBN 978-985-08-1282-7.

Политические партии, как правило, заинтересованы в формировании развитых структур гражданского общества, чтобы использовать их ресурсы для победы на парламентских выборах, обеспечения прав и свобод людей, получения реальных возможностей управления современным обществом. В свою очередь, структуры гражданского общества заинтересованы в активном воздействии на власть и рассматривают политические партии как один из важнейших механизмов такого влияния.

Автор отмечает, что в настоящее время белорусская многопартийность находится в состоянии бифуркации, стоит на пороге системного кризиса, который проявляется в деформации всех ее подсистем и блоков, всех уровней порядка. Причем почти все политические партии Беларуси переживают несколько локальных кризи-

сов – кризис доверия, кризис лидерства и кризис идеологической идентичности. Это подтверждается результатами социологических опросов.

Интересно, что в современной науке, оказывается, нет общепринятого определения политической партии, отсутствует и единство подходов к пониманию ее сущности и характерных признаков. В то же время насчитывается более 400 дефиниций «политическая партия».

Большой фактологический материал: архивные документы, результаты многолетнего социологического мониторинга, анализа классиков и теоретиков партологии, исторические факты происхождения политических партий, их типология, рейтинг политических партий Беларуси с 1990-х до 2010 года – все это есть в данной книге. ▀